

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 7. decembra 2017*

„Ochranná známka Európskej únie – Námietskove konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Master – Skoršie obrazové ochranné známky Európskej únie Coca-Cola a skoršia národná obrazová ochranná známka C – Relatívny dôvod zamietnutia – Neoprávnené využívanie dobrého mena skorších ochranných známok – Dôkazy týkajúce sa obchodného používania označenia obsahujúceho prihlasovanú ochrannú známku mimo Únie – Logické dedukcie – Rozhodnutie prijaté v nadväznosti na zrušenie skoršieho rozhodnutia Všeobecným súdom – Článok 8 ods. 5 a článok 65 ods. 6 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 5 a článok 72 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Vo veci T-61/16,

The Coca-Cola Company, so sídlom v Atlante, Georgia (Spojené štáty), v zastúpení: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, D. Stone a A. Dykes, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico), so sídlom v Damasku (Sýria), v zastúpení: A.-E. Malamis, avocat,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 2. decembra 2015 (vec R 1251/2015-4), týkajúceho sa námietkového konania medzi spoločnosťami The Coca-Cola Company a Mitico,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda A. M. Collins, sudcovia M. Kānčeva (spravodajkyňa) a J. Passer,

tajomník: X. Lopez Bancalari, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 12. februára 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2016,
so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 6. mája 2016,
so zreteľom na písomnú otázku Všeobecného súdu účastníkom konania a ich odpovede na túto otázku podané do kancelárie Všeobecného súdu 12. a 20. apríla 2017,
po pojednávaní z 15. júna 2017,
vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 10. mája 2010 podal vedľajší účastník konania, Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico), prihlášku ochrannnej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) na základe nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannnej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) [nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannnej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].
- 2 Prihláška ochrannnej známky bola podaná na zápis tohto obrazového označenia:

- 3 Tovary uvedené v prihláške patria po obmedzení, ku ktorému došlo v priebehu konania na EUIPO, do tried 29, 30 a 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a zmenenom znení a zodpovedajú tomuto opisu:
 - trieda 29: „Jogurty, mäso, ryby, hydina a divina, mäsové výťažky, konzervované, mrazené, sušené a varené ovocie a zelenina, želé, marmeláda, konzervované ovocie, konzervované vajcia a konzervy s octom, šaláty s octom, zemiakové lupienky“;
 - trieda 30: „Káva, čaj, kakao, cukor, ryža, tapioka, ságo, kávová náhradka, múka a výrobky z obilia, cukrovinky, cukríky, vodová a krémová zmrzlina, med, sirupy a melasy, cesto, múka, pekárske droždie, prášok do pečiva, soľ, horčica, ocot, korenie, omáčky (chuťové prísady), koreniny, okrem osobitne vyňatých pekárenských výrobkov, ľad, čokoláda, žuvačky, všetky druhy jedál z kukurice a pšenice, okrem osobitne vyňatých pekárenských výrobkov“;

- trieda 32: „Minerálne a prírodné vody, jačmenné nápoje, nealkoholické pívá, nealkoholické sýtené vody všetkých druhov, predovšetkým s príchuťou (kola, ananás, mango, pomaranč, citrón, jablko, ovocný koktail, tropické ovocie, energetické, malina, ovocie, limonády, granátové jablko...) a všetky druhy nealkoholických nápojov s prírodnými ovocnými šťavami (jablko, citrón, pomaranč, ovocný kokteil, granátové jablko, ananás, mango...) a koncentrované šťavy nealkoholické a koncentráty na prípravu džúsov nealkoholické všetkých druhov, prášky a pyrė na prípravu nealkoholického sirupu“.
- 4 Prihláška ochranej známky Európskej únie bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 128/2010 zo 14. júla 2010.
 - 5 Dňa 14. októbra 2010 podala žalobkyňa, spoločnosť The Coca-Cola Company, na základe článku 41 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 46 nariadenia 2017/1001) námietku proti zápisu prihlasovanej ochranej známky pre výrobky uvedené v bode 3 vyššie.
 - 6 Námietka sa v prvom rade zakladala na štyroch skorších obrazových ochranných známkach Európskej únie zobrazených nižšie:

- ochranná známka zapísaná pod číslom 8792475:

- ochranná známka zapísaná pod číslom 3021086:

- ochranná známka zapísaná pod číslom 2117828:

- ochranná známka zapísaná pod číslom 2107118:

- 7 Tieto štyri skoršie obrazové ochranné známky Európskej únie označujú najmä výrobky a služby, ktoré patria v prípade prvej ochranej známky do tried 30, 32 a 33, v prípade druhej ochranej známky do

triedy 32, v prípade tretej ochrannej známky do tried 32 a 43 a v prípade štvrtej ochrannej známky do tried 32 a 33, a zodpovedajú, čo sa týka každej z týchto ochranných známok a každej z týchto tried, tomuto opisu:

- pre ochrannú známku Európskej únie č. 8792475:
 - trieda 30: „Káva, čaj, kakao, cukor, ryža, maniok, ságo, kávové náhradky; múka a výrobky z obilia, chlieb, pekárske a cukrárske výrobky, zmrzliny; med, melasový sirup; kvasnice, prášky do pečiva; soľ, horčica; ocot, omáčky ako chuťové prísady; korenie; ľad“;
 - trieda 32: „Pivo; minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“;
 - trieda 33: „Alkoholické nápoje (okrem piva)“;
 - pre ochrannú známku Európskej únie č. 3021086: „Nápoje, konkrétne pitné vody, minerálne a sýtené vody; a iné nealkoholické nápoje, konkrétne nealkoholické nápoje, energetické nápoje a nápoje pre športovcov; ovocné nápoje a ovocné šťavy, sirupy, koncentráty a prášky na prípravu nápojov, konkrétne ochutené vody, minerálne a sýtené vody, nealkoholické nápoje, energetické nápoje, nápoje pre športovcov, ovocné nápoje a ovocné šťavy“ patriace do triedy 32;
 - pre ochrannú známku Európskej únie č. 2117828:
 - trieda 32: „Pivo; minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“;
 - trieda 43: „Reštauračné služby (strava a nápoje), dočasné ubytovanie“;
 - pre ochrannú známku Európskej únie č. 2107118:
 - trieda 32: „Pivo; minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“;
 - trieda 33: „Alkoholické nápoje (okrem piva)“.
- 8 Námietka sa v druhom rade zakladala na skoršej obrazovej ochrannej známke Spojeného kráľovstva zapísanej pod číslom 2428468, zobrazenej nižšie:

- 9 Táto obrazová ochranná známka Spojeného kráľovstva označuje najmä výrobky patriace do triedy 32, ktoré zodpovedajú tomuto opisu: „Pivo; minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“.
- 10 Dôvody uvedené na podporu námietky vychádzali z článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001] a z článku 8 ods. 5 toho istého nariadenia (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia 2017/1001).

- 11 Žalobkyňa predložila v priebehu námietkového konania dôkazy, ktoré sa podľa jej názoru týkali obchodného používania ochrannej známky, o ktorej zápis sa žiada, vedľajším účastníkom konania. Tieto dôkazy zahŕňali svedeckú výpoveď pani R., vtedajšej právnej zástupkyne žalobkyne, z 23. februára 2011, ku ktorej priložila snímky obrazovky vytlačené 16. februára 2011 z internetovej stránky vedľajšieho účastníka konania „www.mastercola.com“. Cieľom týchto snímok obrazovky bolo preukázať, že vedľajší účastník konania používal v obchodnom styku prihlasovanú ochrannú známku najmä v tejto podobe:

- 12 Dňa 26. septembra 2011 námietkové oddelenie zamietlo námietku v celom rozsahu.
- 13 Žalobkyňa podala 17. októbra 2011 proti rozhodnutiu námietkového oddelenia pred EUIPO odvolanie na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 66 až 71 nariadenia č. 2017/1001).
- 14 Rozhodnutím z 29. augusta 2012 (ďalej len „prvé rozhodnutie“) druhý odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol. Na jednej strane sa, pokiaľ ide o dôvod námietky založený na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, domnieval, že bolo hneď zjavné, že kolidujúce označenia vôbec neboli podobné a dospel teda k záveru, že napriek totožnosti dotknutých výrobkov neexistuje medzi nimi pravdepodobnosť zámény. Na druhej strane v súvislosti s dôvodom námietky založenom na článku 8 ods. 5 tohto nariadenia konštatoval, že prvá podmienka uplatnenia tohto článku, a to existencia spojitosti medzi prihlasovanou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou, nebola splnená, keďže označenia neboli podobné. Navyše odmietol dôkazy predložené žalobkyňou (pozri bod 11 vyššie) z dôvodu, že v kontexte uvedeného článku sa môže zohľadniť len používanie tej ochrannej známky, ktorej zápis požaduje vedľajší účastník konania.
- 15 Dňa 5. novembra 2012 podala žalobkyňa na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť prvého rozhodnutia. Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, ktorý sa delí na dve časti. V prvej časti žalobkyňa vytýka EUIPO, že zlúčil posúdenie podobnosti kolidujúcich ochranných známok podľa článku 8 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia s posúdením existencie spojitosti medzi uvedenými ochrannými známkami podľa článku 8 ods. 5 tohto nariadenia. V druhej časti žalobkyňa EUIPO vytýka, že nezohľadnil dôkazy týkajúce sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky, ktoré sú relevantné na preukázanie zámeru vedľajšieho účastníka konania neoprávnene získať prospech z dobrého mena skorších ochranných známok.
- 16 Rozsudkom z 11. decembra 2014, Coca-Cola/ÚHVT – Mitico (Master) (T-480/12, EU:T:2014:1062) Všeobecný súd zrušil prvé rozhodnutie.
- 17 Pokiaľ ide o prvú časť jediného odvolacieho dôvodu, Všeobecný súd v bodoch 34 a 35 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), na úvod pripomenul, že existencia podobnosti medzi kolidujúcimi označeniami je podmienkou uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, pričom zamietol výhradu žalobkyne tvrdiacu opak. Všeobecný súd ďalej v bode 64 tohto rozsudku uviedol, že kolidujúce označenia obsahujú okrem zjavných vizuálnych rozdielov aj prvky vizuálnej podobnosti spočívajúce nielen vo „vlnovke“ predlžujúcej ich jednotlivé počiatočné písmená „c“ a „m“ do zakrivenia v tvare podpisu, ale aj v ich spoločnom použití písma, ktoré je málo bežné v obchodnom styku v súčasnosti, a síce písma spencer, ktoré príslušný spotrebiteľ vníma ako celok. Všeobecný súd v bode 70 uvedeného rozsudku na základe celkového posúdenia prvkov podobnosti a odlišnosti konštatoval, že kolidujúce označenia, prinajmenšom štyri skoršie ochranné známky Coca-Cola a prihlasovaná ochranná známka, majú nízky stupeň podobnosti, keďže ich fonetické

a koncepcné odlišnosti sú bez ohľadu na prvky vizuálnej odlišnosti neutralizované dôležitejšími prvkami celkovej vizuálnej podobnosti. Naopak, skoršia ochranná známka Spojeného kráľovstva sa odlišuje najmä vzhľadom na svoju stručnosť od prihlasovanej ochrannej známky. Všeobecný súd dospel v bodoch 74 až 76 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), k záveru, že hoci majú kolidujúce označenia nízky stupeň podobnosti, je dostatočný na to, aby si príslušná skupina verejnosti zblížila prihlasovanú ochrannú známku a štyri skoršie ochranné známky Coca-Cola, čiže vytvorila si medzi nimi spojitost'. V dôsledku toho vyzval odvolací senát, aby preskúmal ostatné podmienky uplatnenia tohto článku, najmä existenciu nebezpečenstva, že používanie prihlasovanej ochrannej známky bez náležitého dôvodu by neprávom využívalo alebo poškodzovalo rozlišovaciu spôsobilosť a dobré meno skorších ochranných známk.

- 18 Všeobecný súd navyše v rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), považoval za vhodné preskúmať druhú časť jediného žalobného dôvodu týkajúcu sa relevantnosti dôkazov predložených žalobkyňou a odmietnutých odvolacím senátom, konkrétne snímky obrazovky z internetovej stránky vedľajšieho účastníka konania „www.mastercola.com“ (pozri bod 11 vyššie). Všeobecný súd v bodoch 86 až 88 tohto rozsudku konštatoval, že judikatúra nijako neobmedzuje relevantné dôkazy, ktoré sa majú zohľadniť na účely preukázania nebezpečenstva parazitovania, len na prihlasovanú ochrannú známku, konkrétne dôkaz, že sa neoprávnene získava prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skorších ochranných známk, ale umožňuje tiež zohľadniť všetky dôkazy určené na uskutočnenie analýzy pravdepodobnosti, pokiaľ ide o zámery majiteľa prihlasovanej ochrannej známky, a tým viac zohľadniť dôkazy týkajúce sa skutočného obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky. Všeobecný súd konštatoval, že dôkazy, ktoré predložila žalobkyňa v rámci námietkového konania, sú zjavne relevantné dôkazy na účely preukázania nebezpečenstva parazitovania v prejednávanej veci a preto dospel k záveru, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia tým, že tieto dôkazy odmietol. Všeobecný súd preto v bode 93 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) vyzval odvolací senát, aby pri svojom preskúmaní podmienok uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 zohľadnil uvedené dôkazy.
- 19 Predsedníctvo odvolacích senátov rozhodnutím z 23. júna 2015 v dôsledku rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) vrátilo vec štvrtému odvolaciemu senátu pod číslom R 1251/2015-4.
- 20 Rozhodnutím z 2. decembra 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát opäť zamietol odvolanie žalobkyne podané proti rozhodnutiu námietkového oddelenia, ktorým sa zamietla námietka.
- 21 Odvolací senát na úvod konštatoval, že pôsobnosť odvolania bola obmedzená na námietku podanú na základe článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, pričom vzal na vedomie, že sa žalobkyňa pred Všeobecným súdom vzdala svojej výhrady založenej na článku 8 ods. 1 toho istého nariadenia (rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 21). Ďalej po zohľadnení konštatovania Všeobecného súdu o odlišnosti prihlasovanej ochrannej známky od skoršej ochrannej známky Spojeného kráľovstva (rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 70), dospel k záveru, že námietka je v tomto ohľade nedôvodná. Okrem toho po zohľadnení konštatovania Všeobecného súdu o existencii spojitosti medzi prihlasovanou ochrannou známkou a štyrmi skoršími ochrannými známkami Coca-Cola (rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 74) a po pripomenutí, že je nesporné, že tieto skoršie ochranné známky majú dobré meno ako „nealkoholické nápoje“, uviedol, že jedinou podmienkou, ktorá sa mala preskúmať, bolo nebezpečenstvo, že používanie prihlasovanej ochrannej známky neoprávnene využíva toto dobré meno.
- 22 Pokiaľ ide o podmienku nebezpečenstva neoprávneného získania prospechu z dobrého mena, odvolací senát pripomenul, že v prvom rozhodnutí v podstate konštatoval, že dôkazy, konkrétne snímky obrazovky z internetovej stránky vedľajšieho účastníka konania „www.mastercola.com“ (pozri bod 11 vyššie), sa netýkali prihlasovanej ochrannej známky a v dôsledku toho ich nevzal do úvahy. Dodal

však, že „pokiaľ by ochranné známky zobrazené na obrázkoch vyššie boli predmetom predmetnej prihlášky, neexistujú pochybnosti o tom, že ich zápisu by bolo možné zabrániť“ a že „naopak, ak by ochranná známka prihlasovaná v prejednávanej veci bola používaná na trhu, treba si skutočne položiť otázku, či by bolo možné zabrániť používaniu tohto konkrétneho označenia“. Okrem toho konštatoval, že „dôkazy preukázali, že [vedľajší účastník konania] predával svoje nápoje vo fľašiach s rovnakým vzhľadom, obrázkom, štylizáciou, druhom písma a balením ako fľaše predávané [žalobkyňou] pod názvom Coca-Cola“.

- 23 Odvolací senát však konštatoval, že tieto dôkazy majú taký rozsah, že nemôžu podložiť námietku a najmä existenciu nebezpečenstva parazitovania, a to hlavne z týchto troch dôvodov. Odvolací senát po prvé konštatoval, že uvedené dôkazy nepreukazujú, že vedľajší účastník konania v Európskej únii používal znázornenie zobrazené na internetovej stránke „www.mastercola.com“. Na podporu tohto konštatovania uviedol skutočnosť, že obsah tejto internetovej stránky je aj napriek existencii stránky v angličtine koncipovaný v podstate v arabčine, ako aj to, že neexistuje akýkoľvek údaj o možnosti objednávky cez internet a zaslania ponúkaných výrobkov do Únie. Odvolací senát po druhé konštatoval, že samotná skutočnosť, že bol podaný návrh na zápis ochrannej známky Európskej únie, ktorej zobrazenie sa líšilo od zobrazenia na internetovej stránke vedľajšieho účastníka konania, neznamená, že tento vedľajší účastník konania zamýšľal propagovať svoje výrobky v Únii rovnakým spôsobom, ako v Sýrii a na Strednom východe. Odvolací senát konkrétne potvrdil, že nevedel, kto je majiteľom práv v týchto krajinách a že žalobkyňa neuplatnila zásah do svojich práv v tomto regióne. Odvolací senát po tretie konštatoval, že žalobkyňa neukázala ani konkrétne zobrazenie, ktoré by mohlo byť prenesené zo štyroch skorších ochranných známk Coca-Cola na predmetnú prihlášku v Únii alebo mimo Únie, konkrétne pre výrobky obsiahnuté v triedach 29 a 30, ale aj pre nápoje patriace do triedy 32. Podľa jeho názoru tak predložené dôkazy neumožňujú jednoznačne preukázať, čo znamená Coca-Cola. Odvolací senát poznamenal, že v rozsahu, v akom je viazaný tvrdeniami účastníkov konania podľa článku 76 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 95 nariadenia 2017/1001), mu neprislúcha pokúsiť sa o dosiahnutie predloženia týchto tvrdení. Odvolací senát navyše uplatnil analogické tvrdenie na nebezpečenstvo oslabenia alebo očiernenia. Napokon s prihliadnutím na všetky predložené dôkazy odvolací senát konštatoval, že námietka je bez právneho základu a odvolanie zamietol.

Návrhy účastníkov konania

- 24 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou v námietkovom a odvolacom konaní a trovy konania vynaložené v tomto konaní.
- 25 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.
- 26 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené vedľajším účastníkom konania v konaní na EUIPO a Všeobecnom súde.

Právny stav

- 27 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza dva žalobné dôvody založené na porušení článku 8 ods. 5 a článku 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001). Prvým žalobným dôvodom vytýka EUIPO, že nezohľadnil relevantnosť dôkazov preukazujúcich zámery vedľajšieho účastníka konania, pokiaľ ide o používanie prihlasovanej ochrannej známky a teda o existenciu nebezpečenstva, že použitie uvedenej ochrannej známky bez náležitého dôvodu neoprávnene využívalo rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno skorších ochranných známk. Druhým žalobným dôvodom vytýka EUIPO, že nevykonal výrok rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), alebo ho prinajmenšom nevykonal primeraným spôsobom.
- 28 EUIPO a vedľajší účastník konania navrhujú tieto dva žalobné dôvody zamietnuť.
- 29 Na úvod treba povedať, že nie je potrebné spochybniť posúdenia odvolacieho senátu, ktoré účastníci konania nenapadli, pokiaľ ide o príslušnú časť verejnosti a zhodnosť výrobkov dotknutých kolidujúcimi ochrannými známkami (rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 22). Ďalej je potrebné uviesť, že žalobkyňa výslovne súhlasí s napadnutým rozhodnutím v rôznych bodoch, vrátane s obmedzením rozsahu námietky podľa článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, v dôsledku bodu 21 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), ako aj so skutkovým posúdením odvolacieho senátu týkajúcim sa jednak existencie podobnosti a spojitosti medzi štyrmi skoršími ochrannými známkami Coca-Cola a prihlasovanou ochrannou známkou, v dôsledku bodu 74 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), a jednak používania dobrého mena pre nealkoholické nápoje patriace do triedy 32 týmito skoršími ochrannými známkami. Napokon možno poznamenať, že žalobkyňa nespochybnila odmietnutie odvolania a námietky na základe skoršej ochrannej známky Spojeného kráľovstva v dôsledku bodu 70 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) (pozri bod 21 vyššie).
- 30 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať druhý žalobný dôvod pred prvým žalobným dôvodom.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009

- 31 Druhým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát v rozpore s článkom 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009 neprijal opatrenia na vykonanie rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062). Uvádza, že Všeobecný súd v rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) dospel k záveru o zjavne relevantnej povahe dôkazov týkajúcich sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky „pri dokonalom oboznámení sa s geografickým rozsahom“ uvedených dôkazov, pretože túto otázku vzniesol v priebehu správneho konania vedľajší účastník konania vo vyhlásení z 9. mája 2012, a bola teda súčasťou dokumentov predložených Všeobecnému súdu. Podľa jej názoru sa odvolací senát mal obmedziť na posúdenie otázky neoprávneného prospechu s prihliadnutím na závery Všeobecného súdu o relevantnosti dôkazov týkajúcich sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky. Odvolací senát sa teda tým, že odmietol dôkazy z dôvodu ich geografického rozsahu, dopustil nesprávneho posúdenia.
- 32 EUIPO tvrdenia žalobkyne odmieta. Je pravda, že odvolací senát sa pôvodne dopustil nesprávneho posúdenia tým, že odmietol tieto dôkazy. Tvrdí však, že v rozsahu, v akom Všeobecný súd tieto dôkazy neposúdil, nemohol sám rozhodnúť o neoprávnenom prospechu na základe uvedených dôkazov. Vyzval teda Všeobecný súd, aby spresnil, či otázka miesta používania prihlasovanej ochrannej známky v Únii alebo mimo nej bola či nebola súčasťou úvah predložených Všeobecnému súdu, keď vyhlásil svoj rozsudok.

- 33 Vedľajší účastník konania tvrdí, že odvolací senát skutočne zohľadnil výňatky z jeho internetovej stránky a po ich preskúmaní dospel k správne mu záveru, že neumožňujú preukázať nebezpečenstvo zásahu do práv žalobkyne. Podľa jeho názoru odvolací senát nebol povinný konštatovať, že výňatky z uvedenej stránky potvrdzujú tvrdenia žalobkyne.
- 34 Treba pripomenúť, že v rámci žaloby, podanej na súd Únie proti rozhodnutiu odvolacieho senátu EUIPO, je EUIPO v zmysle článku 266 ZFEÚ a článku 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009 povinný prijať nevyhnutné opatrenia, aby sa vyhovel prípadnému zrušovaciemu rozsudku súdu Únie.
- 35 Podľa ustálenej judikatúry Všeobecnému súdu neprináleží niečo nariaďovať EUIPO, ale je povinnosťou EUIPO vyvolať prípadné dôsledky z výroku a odôvodnení rozsudkov Všeobecného súdu [rozsudky z 31. januára 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/ÚHVT (Giroform), T-331/99, EU:T:2001:33, bod 33; z 13. júna 2007, IVG Immobilien/ÚHVT (I), T-441/05, EU:T:2007:178, bod 13, a zo 6. októbra 2011, Bang & Olufsen/ÚHVT (Vyobrazenie reproduktora), T-508/08, EU:T:2011:575, bod 31].
- 36 V prejednávanej veci treba na úvod pripomenúť, že relevantná pasáž na strane 12 pripomienok vedľajšieho účastníka konania z 9. mája 2012 k odvolaniu v konaní pred odvolacím senátom znie:
- „... obrazová ochranná známka [Európskej únie] Master sa používa na rôznych výrobkoch spôsobom, ktorý nemá nič spoločné so spôsobom, akým sú na trh uvádzané výrobky Coca-Cola. Treba zdôrazniť, že ... obrazová ochranná známka [Európskej únie] Master nie je podobná ochranným známkam Coca-Cola. [Žalobkyňa] okrem toho nikdy nepreukázala, že by akékoľvek používanie uvedenej ochrannej známky v Únii využívalo jej marketingové úsilie.“
- 37 V tejto súvislosti treba poznamenať, ako uviedol EUIPO, že vo vyššie uvedených pripomienkach sa vedľajší účastník konania nevyjadril k predmetným dôkazom, konkrétne k výňatkom z internetovej stránky „www.mastercola.com“, ktoré boli priložené k svedeckej výpovedi pani R. z 23. februára 2011 (pozri bod 11 vyššie). Treba sa teda domnievať, že toto vyhlásenie vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého nebolo v Únii preukázané žiadne parazitovanie, treba vykladať ako potvrdenie toho, že nikdy nepoužíval prihlasovanú ochrannú známku v Únii. Treba teda konštatovať, že vedľajší účastník konania sa nevyjadril ku geografickému rozsahu týchto dôkazov.
- 38 Navyše ani námietkové oddelenie a ani druhý odvolací senát sa v prvom rozhodnutí v tejto súvislosti nevyjadrili.
- 39 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že otázka geografického rozsahu týchto dôkazov nebola predmetom diskusií medzi účastníkmi správneho konania a nebola ani preskúmaná odvolacím senátom v prvom rozhodnutí.
- 40 Z tohto vyplýva, že táto otázka nebola Všeobecnému súdu predložená a nebola predmetom sporu na tomto súde, keď vydal rozsudok z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062).
- 41 V dôsledku toho sa Všeobecný súd v rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) nemohol vysloviť k otázke geografického rozsahu týchto dôkazov.
- 42 Všeobecný súd v bodoch 89 a 90 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), rozhodol, že také dôkazy o obchodnom používaní prihlasovanej ochrannej známky, ako predložila žalobkyňa v rámci námietkového konania, sú zjavne relevantné dôkazy na účely preukázania nebezpečenstva parazitovania v prejednávanej veci. Preto dospel k záveru, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď pri svojom uplatnení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 v prejednávanej veci tieto dôkazy odmietol.

- 43 Naopak, ako správne poznamenal EUIPO, v rozsahu, v akom Všeobecný súd sám neposúdil tieto dôkazy, najmä ich geografický rozsah, nemohol rozhodnúť o otázke, či tieto dôkazy preukazujú neoprávnené využívanie dobrého mena skorších ochranných známk.
- 44 Napokon Všeobecný súd nemohol rozhodnúť o otázke, ktorú odvolací senát nepreskúmal, bez toho, aby sa dopustil nahradenia odôvodnenia, čím by v rozpore s judikatúrou nedodrжал rozsah svojho preskúmania zákonnosti.
- 45 Z tohto dôvodu Všeobecný súd v bodoch 92 a 93 rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), rozhodol:
- „Ako však bolo uvedené v bode 75 vyššie, keďže otázka prípadného neoprávneného prospechu založeného na rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrom mene skorších ochranných známk nebola preskúmaná odvolacím senátom, Všeobecnému súdu neprináleží, aby o nej rozhodol po prvýkrát v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia [pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, body 72 a 73; zo 14. decembra 2011, Völkl/ÚHVT – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EU:T:2011:739, bod 63, a z 29. marca 2012, You-Q/ÚHVT – Apple Corps (BEATLE), T-369/10, EU:T:2012:177, bod 75 a citovanú judikatúru].
- Odvolaciemu senátu preto prislúcha, aby pri preskúmaní podmienok uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 (pozri bod 76 vyššie) zohľadnil také dôkazy týkajúce sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky, ako predložila žalobkyňa v rámci námietkového konania.“
- 46 Všeobecný súd tak odvolaciemu senátu uložil povinnosť, aby pri svojom preskúmaní podmienok uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 sám posúdil tieto dôkazy bez toho, aby ho zaviazal na konkrétne posúdenie.
- 47 Treba konštatovať, že odvolací senát v bodoch 27 až 33 napadnutého rozhodnutia v súlade s rozsudkom z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) riadne zohľadnil tieto relevantné dôkazy bez toho, aby ich ako v prvom rozhodnutí odmietol, a posúdil ich rozsah a dôkaznú hodnotu pri svojom posúdení podmienok uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, konkrétne nebezpečenstva neoprávneného prospechu.
- 48 Odvolaciemu senátu teda nemožno vytýkať, že v rozpore s článkom 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009 neprijal nevyhnutné opatrenia, aby vyhovel rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062).
- 49 Druhý žalobný dôvod teda treba zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009

- 50 Žalobkyňa prvým žalobným dôvodom tvrdí, že odvolací senát porušil článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 tým, že nezohľadnil dôkazy týkajúce sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky z dôvodu, že žiaden z týchto dôkazov sa netýkal Európskej únie. Podľa jej názoru bol odvolací senát povinný posúdiť existenciu nebezpečenstva neoprávneného prospechu s prihliadnutím na tieto relevantné dôkazy, ktoré by ho dovedli k záveru, že používanie prihlasovanej ochrannej známky vyvoláva prinajmenšom vážne nebezpečenstvo, že sa neoprávnené získava prospech zo štyroch skorších ochranných známk Coca-Cola. V tejto súvislosti uvádza v podstate dve výhrady.

- 51 Žalobkyňa v prvej výhrade odvolaciemu senátu vytýka, že uvedené dôkazy nevzal do úvahy primeraným spôsobom a v súlade s tým, čo mu ukladá rozsudok z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062). Domnieva sa, že otázka geografického rozsahu týchto dôkazov bola už predložená Všeobecnému súdu, ktorý rozhodol o ich zjavnej relevantnosti, čo odvolací senát bol povinný vziať do úvahy.
- 52 Žalobkyňa v druhej výhrade v každom prípade tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia tým, že neprihliadol na logickú dedukciu vyplývajúcu z týchto dôkazov. Podľa jej názoru skutočné používanie prihlasovanej ochrannej známky vedľajším účastníkom konania v konkrétnej podobe a v prevedení zvolenom zámerne mimo Únie nevyhnutne vedie k logickej dedukcii, že existuje vážne nebezpečenstvo, že sa táto ochranná známka rovnakým spôsobom použije v rámci Únie. To platí o to viac, pokiaľ ako v prejednávanej veci, neumožňujú relevantné dôkazy jednak dospieť k záveru, že internetová stránka „www.mastercola.com“ nie je určená spotrebiteľom v Únii, a jednak že vedľajší účastník konania v prihláške výslovne požadoval, aby sa prihlasovaná ochranná známka používala v Únii.
- 53 Žalobkyňa na základe toho dospela k záveru, že dôkazy týkajúce sa používania prihlasovanej ochrannej známky postačujú na preukázanie zámeru vedľajšieho účastníka konania parazitovať na dobrom mene jej vlastných ochranných známk. Odvolací senát mal podľa žalobkyne konštatovať, buď ako skutkové zistenie alebo ako logickú dedukciu, skutočnosť, že vedľajší účastník konania mal v úmysle preniesť zobrazenie skorších ochranných známk žalobkyne na výrobky označené ochrannou známkou, ktorú používa, alebo že existuje vážne nebezpečenstvo, že vedľajší účastník konania to urobí v rámci Únie.
- 54 EUIPO tvrdenia žalobkyne odmieta. Na úvod uvádza, že odvolací senát na účely vykonania rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), tieto dôkazy zohľadnil. Dospel tak k záveru, že uvedené dôkazy nepreukazujú, že znázornenie zobrazené na internetovej stránke „www.mastercola.com“ sa používalo v Únii.
- 55 EUIPO sa ďalej domnieva, že relevantnou otázkou je, či by používanie prihlasovanej ochrannej známky uvedeným spôsobom mohlo viesť k neoprávnene získanému prospechu. EUIPO na jednej strane uznáva, že dôkazy o konkrétnom používaní kdekolvek na svete môžu poskytnúť informácie o spôsobe, akým sa môže prihlasovaná ochranná známka používať v Únii, takže také používanie mimo Únie môže umožniť určenie, či používanie prihlasovanej ochrannej známky môže neoprávnene využívať dobré meno skorších ochranných známk. Na druhej strane sa EUIPO domnieva, že posúdiť, či používanie v Únii možno považovať za jeden zo zásahov uvedených v článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 so zreteľom na používanie v tretích krajinách, znamená vykonať analýzu založenú iba na špekuláciách. Platí to o to viac, že prvky vzhľadu, ktoré sa používajú mimo Únie, ale nie sú súčasťou prihlasovanej ochrannej známky, a to červená etiketa, na ktorej je bielym napísaný výraz „Mater Cola“, charakteristický tvar nádoby a červený uzáver (ďalej len „prvky vzhľadu“), hrajú významnú úlohu pri schopnosti verejnosti vytvoriť si asociáciu medzi prihlasovanou ochrannou známkou a ochrannou známkou žalobkyne parazitujúcim spôsobom.
- 56 Podľa EUIPO je argumentácia odvolacieho senátu založená na myšlienke, že pokiaľ je analýza článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 vo svojej povahe perspektívna, musí sa zakladať na objektívnych poznatkoch, a nie na domnienkach či špekuláciách. EUIPO v prejednávanej veci síce uznáva, že akty konkrétneho používania v Únii by mohli znázorňovať skutočné nebezpečenstvo, že používanie prihlasovanej ochrannej známky by mohlo neoprávnene využívať dobré meno skorších ochranných známk v Únii. EUIPO sa však domnieva, že analýza založená na používaní, ku ktorému došlo mimo Únie, neumožňuje s dostatočnou mierou istoty dospieť k záveru o spôsobe, akým sa prihlasovaná ochranná známka bude používať na relevantnom území, ktorým je územie Únie. Z hľadiska EUIPO môže byť vyváženie pravdepodobností príliš slabé. Nemožno totiž predpokladať, že druhá strana použije v Únii rovnakú marketingovú stratégiu, ako je stratégia uplatnená v tretích krajinách. Prípadné používanie prihlasovanej ochrannej známky v Únii s osobitným balením a odlišnými farbami v porovnaní s farbami obsiahnutými v prihláške ochrannej známky Európskej únie teda nemusí byť

postačujúce na potvrdenie tvrdenia žalobkyne. Inými slovami skutočnosť, že k používaniu dochádza mimo Únie s uvedenými prvkami vzhľadu, nemožno považovať za rovnocennú so „zámerom“ používať prihlasovanú ochrannú známku tým istým spôsobom v Únii.

- 57 EUIPO okrem toho tvrdí, že pokiaľ by rozhodnutie o uplatniteľnosti článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 bolo založené na skutočnostiach, ktoré nastali mimo územia Únie, stratila by zásada teritoriality svoj význam. EUIPO uvádza, že podľa Parížskeho dohovoru o ochrane priemyselného vlastníctva z 20. marca 1883 v revidovanom a zmenenom znení, iba za výnimočných okolností zápis alebo používanie ochrannej známky v jednej krajine vyvoláva účinky v druhej krajine, ako v prípade, že sa uplatňuje právo prednosti alebo dobré meno v jednej krajine ochrannej známky používanej alebo zapísanej v druhej krajine (článok 4 resp. článok 6 bis Parížskeho dohovoru). Ako každá iná výnimka sa aj táto musí vykladať reštriktívne, a pri neexistencii akýchkoľvek iných protichodných ustanovení v Parížskom dohovore alebo v nariadení č. 207/2009 nemožno odmietnuť zápis ochrannej známky v Únii na základe činov, ku ktorým došlo mimo územia Únie.
- 58 EUIPO napokon tvrdí, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz o viacerých aspektoch. Neposkytla tak žiadny údaj o počte spotrebiteľov Únie, ktorí navštívili internetovú stránku „www.mastercola.com“, aby získali informácie o používaní ochrannej známky v podobe, ktorá ešte viac posilňuje podobnosti. Všeobecnejšie, nepredložila nijaký dôkaz o tom, že predmetná podoba sa používa alebo bude používať v Únii a že vedľajší účastník konania z neho teraz alebo v budúcnosti získa prospech v Únii. Podľa EUIPO hoci bolo možné s rozumnou mierou istoty dospieť k záveru, že prihlasovaná ochranná známka sa bude používať v tej istej podobe ako na uvedenej internetovej stránke, s týmito prvkami vzhľadu, nepostačuje to na preukázanie prospechu vedľajšieho účastníka konania. Žalobkyňa totiž neukázala konkrétne zobrazenie, ktoré by mohlo byť prenesené zo štyroch skorších ochranných známk Coca-Cola na prihlasovanú ochrannú známku v Únii alebo mimo Únie, konkrétne pre výrobky obsiahnuté v triedach 29 a 30, ale aj vo vzťahu k nápojom patriacim do triedy 32. EUIPO v tejto súvislosti poznamenal, že žalobkyňa nespochybňuje tvrdenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého žalobkyňa nepredložila vo vzťahu k výrobkom zahrnutým do tried 29 a 30 žiadny argument alebo dôkaz o prípadnom prenesení zobrazenia uvedených ochranných známk Coca-Cola. EUIPO dopĺňa, že žiadny z výrobkov zahrnutých do tried 29 a 30 nie je osviežujúcim nápojom, vo vzťahu ku ktorému majú skoršie ochranné známky dobré meno.
- 59 Vedľajší účastník konania tvrdenia žalobkyne odmieta. Na úvod tvrdí, že ochranná známka zobrazená vo výňatkoch z jeho internetovej stránky „www.mastercola.com“ nie je ochranná známka Master napísaná čiernymi latinskými a arabskými písmenami, ale ochranná známka Master Cola napísaná bielym latinským písmom. Podľa jeho názoru používanie inej ochrannej známky, ako je Master Cola, nie je v prejednávanej veci relevantné.
- 60 Vedľajší účastník konania ďalej tvrdí, že nie je preukázané, že v Únii používa znázornenie zobrazené na jeho internetovej stránke „www.mastercola.com“. Rovnako ako odvolací senát sa vedľajší účastník konania domnieva, že samotné podanie prihlášky ochrannej známky Európskej únie, ktorej zobrazenie sa líši od zobrazenia na internetovej stránke, neznamená, že zamýšľal propagovať svoje výrobky v Únii rovnakým spôsobom, ako v Sýrii a na Strednom východe. V každom prípade neboli porušené práva žalobkyne v tomto regióne.
- 61 Vedľajší účastník konania napokon uvádza, že žalobkyňa ani neukázala konkrétne zobrazenie, ktoré by mohlo byť prenesené zo štyroch ochranných známk Coca-Cola na predmetnú prihlasovanú ochrannú známku v Únii alebo mimo Únie.
- 62 Vedľajší účastník konania na základe toho dospel k záveru, že je preukázané, že nemá vôbec v úmysle získať akýkoľvek prospech zo štyroch skorších ochranných známk Coca-Cola a z ich dobrého mena. Z jeho pohľadu je „nepredstaviteľné“, aby podanie žiadosti o zápis prihlasovanej ochrannej známky pozostávajúcej z prvku „master“ napísaného čiernou a bielou s textom v arabčine, mohlo poslúžiť na neoprávnené využívanie dobrého mena žalobkyne.

Pripomenutie judikatúry a úvodné poznámky

- 63 V zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 „okrem toho na základe námietky majiteľa skoršej ochrannnej známky v zmysle odseku 2 ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nebude zapísaná, ak je zhodná alebo podobná so skoršou ochrannou známkou a má byť zapísaná pre tovary alebo služby, ktoré nie sú podobné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je skoršia ochranná známka zapísaná, kde v prípade skoršej ochrannnej známky [Európskej únie] má táto ochranná známka v [Únii] dobré meno a v prípade skoršej národnej ochrannnej známky ochranná známka má dobré meno v príslušnom členskom štáte a tam, kde používanie bez náležitého dôvodu ochrannnej známky, o ktorej zápis sa žiada, by neprávom a v rozpore s dobrými mravmi využívalo alebo narušalo rozlišovaciu spôsobilosť, alebo poškodzovalo dobré meno skoršej ochrannnej známky“.
- 64 Zo znenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že jeho uplatňovanie sa viaže na nasledujúce podmienky: po prvé na zhodnosť alebo podobnosť kolidujúcich ochranných známk, po druhé na dobré meno skoršej ochrannnej známky uvádzanej v námietke a po tretie na existenciu nebezpečenstva, že by používanie prihlasovanej ochrannnej známky bez náležitého dôvodu neoprávnene využívalo alebo poškodzovalo rozlišovaciu spôsobilosť a dobré meno skoršej ochrannnej známky. Keďže tieto podmienky musia byť splnené súčasne, na vylúčenie použiteľnosti uvedeného ustanovenia postačuje, ak nie je splnená čo len jedna z týchto podmienok (pozri rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 65 V súvislosti s touto treťou podmienkou treba pripomenúť, že neoprávnené získavanie prospechu z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skoršej ochrannnej známky je najmä preukázané v prípadoch pokusov o zjavné využívanie a parazitovanie na ochrannnej známke, ktorá má dobré meno, a preto sa odkazuje na pojem „nebezpečenstvo parazitovania“. Inými slovami, ide o nebezpečenstvo, že sa obraz ochrannnej známky, ktorá má dobré meno, alebo jej charakteristické vlastnosti prenásu na tovary označované prihlasovanou ochrannou známkou tak, aby sa ich predaj uľahčil touto asociáciou so skoršou ochrannou známkou s dobrým menom (pozri rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 82 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 18. júna 2009, L'Oréal a i., C-487/07, EU:C:2009:378, bod 41).
- 66 Na určenie, či používanie označenia neoprávnene využíva rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno ochrannnej známky, si vyžaduje celkové posúdenie, ktoré musí zohľadniť všetky relevantné faktory daného prípadu, ako je najmä sila dobrého mena a stupeň rozlišovacej spôsobilosti ochrannnej známky, miera podobnosti kolidujúcich ochranných známk, ako aj povaha a miera príbuznosti dotknutých tovarov alebo služieb. Pokiaľ ide o silu dobrého mena a stupeň rozlišovacej spôsobilosti ochrannnej známky, Súdny dvor rozhodol, že čím je rozlišovacia spôsobilosť a dobré meno tejto ochrannnej známky výraznejšie, tým skôr dôjde k takýmto zásahom. Z judikatúry takisto vyplýva, že o čo priamejšie a silnejšie pripomína označenie ochrannú známku, tým je nebezpečenstvo, že by súčasné alebo budúce používanie označenia neoprávnene získavalo prospech z rozlišovacej spôsobilosti či dobrého mena ochrannnej známky alebo by im spôsobovalo ujmu, vážnejšie (rozsudok z 18. júna 2009, L'Oréal a i., C-487/07, EU:C:2009:378, bod 44 a citovaná judikatúra; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 27 a citovanú judikatúru).
- 67 Je na majiteľovi skoršej ochrannnej známky, ktorý sa dovoľáva ochrany podľa článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, aby predložil dôkaz, že používanie neskoršej ochrannnej známky využívalo rozlišovaciu spôsobilosť alebo dobré meno jeho skoršej ochrannnej známky. Na tento účel majiteľ skoršej ochrannnej známky nie je povinný preukázať existenciu skutočného a bezprostredného zásahu do svojej ochrannnej známky, ako to potvrdzuje znenie uvedeného ustanovenia v podmieňovacom spôsobe. Ak sa predpokladá, že takýto zásah vyplynie z možného používania neskoršej ochrannnej známky majiteľom tejto známky, tak nie je možné majiteľa skoršej ochrannnej známky nútiť čakať, kým sa to skutočne stane, aby mohol dať uvedené používanie zakázať. Majiteľ skoršej ochrannnej známky však musí preukázať existenciu skutočností, na základe ktorých je možné dospieť k záveru, že existuje vážne nebezpečenstvo, že by k takému zásahu mohlo v budúcnosti dôjsť [pozri v tomto zmysle rozsudok

- z 22. mája 2012, Environmental Manufacturing/ÚHVT – Wolf (Zobrazenie hlavy vlka), T-570/10, EU:T:2012:250, bod 51 a citovanú judikatúru] alebo, inými slovami, predložiť dôkazy umožňujúce dospieť k záveru *prima facie*, že existuje budúce nehypotetické nebezpečenstvo neoprávneného prospechu alebo ujmy [pozri rozsudok zo 7. októbra 2015, Panrico/ÚHVT – HDN Development (Krispy Krema DOUGHNUTS), T-534/13, neuvěřený, EU:T:2015:751, bod 76 a citovanú judikatúru].
- 68 Podľa ustálenej judikatúry k záveru o nebezpečenstve parazitovania, rovnako ako o nebezpečenstve oslabenia alebo očierňovania, možno dospieť najmä na základe logických dedukcií vyplývajúcich z analýzy pravdepodobností, pokiaľ sa neobmedzujú len na jednoduché predpoklady, a s prihliadnutím na bežné praktiky v predmetnom obchodnom odvetví, ako aj na všetky ostatné okolnosti danej veci (rozsudok z 22. mája 2012, Zobrazenie hlavy vlka, T-570/10, EU:T:2012:250, bod 52; pozri tiež rozsudok z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 84 a citovanú judikatúru).
- 69 Súdny dvor konkrétne rozhodol, že v rámci celkového posúdenia na účely určenia existencie neoprávnene získaného prospechu z rozlišovacej spôsobilosti či dobrého mena ochrannej známky sa bude musieť zohľadniť najmä skutočnosť, že použitie obalov a flakónov, ktoré sú podobné obalom a flakónom imitovaných parfumov, má za cieľ ťažiť na reklamné účely z rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena ochranných známok, pod ktorými sú tieto parfumsy uvádzané na trh. Súdny dvor tiež spresnil, že keď sa tretia osoba pokúša použitím označenia podobného ochrannej známke s dobrým menom využiť túto ochrannú známku, aby ťažila z jej príťažlivosti, dobrej povesti a prestíže, ako aj ju využila bez akejkoľvek finančnej náhrady a bez toho, aby sama musela v tejto súvislosti vyvinúť vlastné snaženie, obchodné úsilie vyvíjané majiteľom ochrannej známky na vytvorenie a udržiavanie obrazu tejto ochrannej známky, prospech vyplývajúci z uvedeného použitia sa musí považovať za neoprávnene získaný z rozlišovacej spôsobilosti či dobrého mena uvedenej ochrannej známky (rozsudky z 18. júna 2009, L'Oréal a i., C-487/07, EU:C:2009:378, body 48 a 49, a z 11. decembra 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, bod 85).
- 70 Všeobecný súd napokon opakovane rozhodol, že bolo možné, aby najmä v prípade námietky založenej na ochrannej známke, ktorá má výnimočne dobré meno, bolo nebezpečenstvo budúcej nehypotetickej ujmy alebo neoprávneného používania ochrannej známky prihlasovanou ochrannou známkou také zjavné, že predkladateľ námietky by nepotreboval v tejto súvislosti uviesť alebo preukázať žiadnu ďalšiu skutkovú okolnosť [pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. marca 2007, Sigla/ÚHVT – Elleni Holding (VIPS), T-215/03, EU:T:2007:93, bod 48, a z 27. októbra 2016, Spa Monopole/EUIPO – YTL Hotels & Properties (SPA VILLAGE), T-625/15, neuvěřený, EU:T:2016:631, bod 63].
- 71 S prihliadnutím na tieto úvahy treba overiť, či sa odvolací senát správne domnieval, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky uplatnenia článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.
- 72 Prvú výhradu žalobkyne treba teda zamietnuť. V bodoch 34 až 49 vyššie bolo totiž rozhodnuté, že odvolací senát prijal opatrenia nevyhnutné na vyhovieť rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), pričom zohľadnil dôkazy týkajúce sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky.
- 73 Ďalej treba preskúmať druhú výhradu žalobkyne týkajúcu sa preukázania nebezpečenstva neoprávneného prospechu získaného z dobrého mena skorších ochranných známok, ako aj predovšetkým niektorých argumentov EUIPO a vedľajšieho účastníka konania v tejto súvislosti.
- O zohľadnení používania kombinovanej ochrannej známky obsahujúcej prihlasovanú ochrannú známku*
- 74 Vedľajší účastník konania tvrdí, že ochranná známka zobrazená na jeho internetovej stránke „www.mastercola.com“ nie je prihlasovaná ochranná známka, konkrétne Master, ale iná ochranná známka, Master Cola, ktorej používanie nie je v prejednávanej veci relevantné.

- 75 Z judikatúry Súdneho dvora v kontexte získania rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky používaním a zachovaním ochrannej známky predložením dôkazu o riadnom používaní vyplýva, že vo všeobecnosti pojem „používanie“ ochrannej známky zahŕňa, z dôvodu samotného významu tohto pojmu, tak nezávislé používanie tejto ochrannej známky, ako aj jej používanie ako zložky inej ochrannej známky posudzovanej ako celku alebo v kombinácii s ňou. Súdny dvor tiež spresnil, že zapísaná ochranná známka, ktorá sa používa len ako súčasť kombinovanej ochrannej známky alebo spolu s inou ochrannou známkou, musí byť vnímaná ako údaj o pôvode predmetného tovaru (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. júla 2005, Nestlé, C-353/03, EU:C:2005:432, body 29 a 30; z 18. apríla 2013, Colloseum Holding, C-12/12, EU:C:2013:253, body 32, 35 a 36, a z 18. júla 2013, Specsavers International Healthcare a i., C-252/12, EU:C:2013:497, body 23 a 26).
- 76 V prejednávanej veci treba konštatovať, že výraz „master“ je rozlišujúcim a dominantným prvkom ochrannej známky Master Cola používanej na internetovej stránke vedľajšieho účastníka konania „www.mastercola.com“ najmä pre nápoje. V rámci kombinovanej ochrannej známky Master Cola je prvok „master“ naďalej vnímaný ako označenie pôvodu výrobkov vedľajšieho účastníka konania. Používanie tohto výrazu ako súčasť kombinovanej ochrannej známky Master Cola tak skutočne predstavuje samotné používanie ochrannej známky Master.
- 77 Z toho vyplýva, že dôkazy vyňaté z internetovej stránky vedľajšieho účastníka konania „www.mastercola.com“ nemožno odmietnuť iba z dôvodu, že ochranná známka, ktorá je na stránke zobrazená, je ochranná známka Master Cola a nie ochranná známka Master. Platí to o to viac, že prvá uvedená ochranná známka zahŕňa ako celok druhú ochrannú známku.
- 78 Naopak treba konštatovať, že tak ako bolo rozhodnuté v rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), sa tieto dôkazy skutočne týkajú obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky.
- 79 Je teda správne, že odvolací senát na vykonanie rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062) tieto dôkazy zohľadnil.

O zohľadnení používania prihlasovanej ochrannej známky mimo Európskej únie s prihliadnutím na zásadu teritoriality

- 80 EUIPO tvrdí, že nie je možné odmietnuť zápis ochrannej známky v Únii na základe činov, ku ktorým došlo mimo územia Únie. Zastáva názor, že pokiaľ by rozhodnutie o uplatniteľnosti článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 bolo založené na skutočnostiach, ktoré nastali mimo územia Únie, stratila by zásada teritoriality svoj význam.
- 81 Treba pripomenúť, že zásada teritoriality v práve ochranných známok znamená, že ochrana priznaná ochrannej známke sa riadi právom štátu alebo združenia štátov, kde sa o túto ochranu žiada (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 1994, IHT Internationale Heiztechnik a Danzinger, C-9/93, EU:C:1994:261, bod 22, a z 13. septembra 2012, Protégé International/Komisija, T-119/09, neuvverejnený, EU:T:2012:421, bod 78). Treba spresniť, že zásada teritoriality tiež znamená, že súd určitého štátu alebo združenia štátov má (sčasti alebo úplne) právomoc rozhodnúť o porušovaní práv z ochrannej známky, ku ktorému došlo alebo hrozí, že dôjde, na území tohto členského štátu alebo združenia štátov, s vylúčením tretích štátov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. apríla 2011, DHL Express France, C-235/09, EU:C:2011:238, body 37 a 38).
- 82 V prejednávanej veci treba po prvé uviesť, že vedľajší účastník konania podal prihlášku ochrannej známky Európskej únie. Podľa zásady teritoriality sa podmienky tejto ochrany riadia právom Únie, konkrétne nariadením č. 207/2009.

- 83 Žalobkyňa po druhej podala námietku proti tejto prihláške ochrannej známky Európskej únie na základe štyroch skorších ochranných známk Európskej únie Coca-Cola. Podľa zásady teritoriality sú tieto ochranné známky chránené v Únii a môžu byť uplatňované v námietkach proti prihláške neskoršej ochrannej známky.
- 84 Naopak však treba konštatovať, že sa žalobkyňa nedovoľovala prípadných skorších práv priznaných v iných krajinách než v Únii. Tvrdenie odvolacieho senátu uvedené v bode 29 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého nevedel, kto je majiteľom práv v týchto krajinách, a skutočnosť, že žalobkyňa neuplatnila zásah do svojich práv v tomto regióne, sú teda irelevantné.
- 85 V tejto súvislosti treba tiež odmietnuť tvrdenie EUIPO, podľa ktorého v súlade s článkami 4 a 6 bis Parížskeho dohovoru, zápis alebo používanie ochrannej známky v jednej krajine vyvoláva účinky v druhej krajine iba za výnimočných okolností, ako napr. v prípade, že sa uplatňuje právo prednosti alebo všeobecná známosť v jednej krajine ochrannej známky používanej alebo zapísanej v druhej krajine. Je síce pravda, že uplatňovanie všeobecne známej ochrannej známky v zmysle Parížskeho dohovoru sa odkláňa od zásady teritoriality v tom zmysle, že ochrannú známku, ktorá nebola prihlásená v Únii, možno napriek tomu uplatňovať v námietkach z dôvodu jej všeobecnej známosti v tretej krajine, ktorá je zmluvnou stranou uvedeného dohovoru. V prejednávanej veci sa však žalobkyňa na podporu svojich námietok dovoľáva štyroch skorších ochranných známk Európskej únie, konkrétne štyroch skorších ochranných známk Coca-Cola, a nie ochranných známk všeobecne známych v tretích štátoch, ktoré neboli prihlásené v Únii. Nejde tu preto o žiadnu odchýlku zo zásady teritoriality.
- 86 Ďalej treba uviesť, že tieto ustanovenia Parížskeho dohovoru sa týkajú prípadných skorších práv a nie neskoršej prihlášky ochrannej známky Európskej únie. Nijako teda nezakazujú, aby sa zohľadnilo používanie ochrannej známky prihlásenej v Únii v treťom štáte, na účely preukázania existencie dôvodu námietky v Únii.
- 87 Žalobkyňa po tretie v prejednávanej veci uplatňuje existenciu nebezpečenstva, že sa bude neoprávnene využívať dobré meno jej skorších ochranných známk v Únii, a nie mimo jej územia. Skutočné používanie ochrannej známky prihlásenej v tretích štátoch namieta iba na podloženie logickej dedukcie o pravdepodobnom obchodnom používaní prihlasovanej ochrannej známky v Únii. V konečnom dôsledku je teda relevantné toto obchodné používanie.
- 88 V tejto súvislosti treba konštatovať, že zásada teritoriality v práve ochranných známk nijako nevyklučuje zohľadnenie používania prihlasovanej ochrannej známky mimo Európskej únie na podloženie logickej dedukcie o pravdepodobnom obchodnom používaní prihlasovanej ochrannej známky v Únii, na účely preukázania nebezpečenstva, že sa bude v Únii neoprávnene využívať dobré meno skoršej ochrannej známky Európskej únie v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.
- 89 V prejednávanej veci z toho vyplýva, že zásada teritoriality nebráni zohľadneniu dôkazov týkajúcich sa skutočného obchodného používania prihlasovanej obchodnej známky Master (v spojení s výrazom „cola“) v Sýrii a na Strednom východe, ako napr. výňatkov z internetovej stránky „www.mastercola.com“, ktorá je koncipovaná prevažne v arabčine, na účely preukázania nebezpečenstva, že používanie uvedenej ochrannej známky bude neoprávnene využívať dobré meno štyroch skorších ochranných známk Európskej únie Coca-Cola.

O posúdení logických dedukcií, pokiaľ ide o nebezpečenstvo parazitovania v Únii

- 90 Odvolací senát v bode 27 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že „dôkazy preukázali, že [vedľajší účastník konania] predával svoje nápoje vo fľašiach s rovnakým výzorom, obrázkom, štylizáciou, druhom písma a balením ako fľaše predávané [žalobkyňou] s označením Coca-Cola“.

- 91 Odvolací senát však v bodoch 28 až 33 napadnutého rozhodnutia uviedol, že tieto dôkazy majú taký rozsah, že nemôžu založiť námietku a najmä existenciu nebezpečenstva parazitovania, hlavne z týchto troch dôvodov. Odvolací senát po prvé konštatoval, že uvedené dôkazy nepreukazujú, že vedľajší účastník konania v Únii používal znázornenie zobrazené na internetovej stránke „www.mastercola.com“. Na podporu tohto konštatovania uviedol skutočnosť, že obsah tejto internetovej stránky je napriek existencii stránky v angličtine v podstate v arabčine, ako aj že neexistuje akýkoľvek údaj o možnosti objednávky cez internet a zaslania ponúkaných výrobkov do Únie. Odvolací senát po druhé konštatoval, že samotná skutočnosť, že bola podaná prihláška ochrannej známky Európskej únie, ktorej zobrazenie sa líšilo od zobrazenia na internetovej stránke vedľajšieho účastníka konania, neznamená, že tento vedľajší účastník konania zamýšľal propagovať svoje výrobky v Únii rovnakým spôsobom, ako v Sýrii a na Strednom východe. Odvolací senát po tretie konštatoval, že žalobkyňa ani neukázala konkrétne zobrazenie, ktorý by mohlo byť prenesené zo skorších ochranných známk Coca-Cola na predmetnú prihlášku v Únii alebo mimo Únie, konkrétne pre výrobky obsiahnuté v triedach 29 a 30, ako aj pre nápoje patriace do triedy 32. Podľa jeho názoru predložené dôkazy tak neumožňujú jednoznačne preukázať, čo znamená Coca-Cola. Odvolací senát poznamenal, že v rozsahu, v akom je viazaný tvrdeniami účastníkmi konania podľa článku 76 nariadenia č. 207/2009, mu neprislúcha pokúsiť sa dosiahnuť predloženie týchto argumentov.
- 92 Po prvé treba uviesť, že konštatovanie odvolacieho senátu, podľa ktorého dôkazy nepreukazujú, že vedľajší účastník konania v Únii používal znázornenie zobrazené na internetovej stránke „www.mastercola.com“, je samo osebe v prejednávanej veci neúčinné.
- 93 Treba síce poznamenať, že internetová stránka „www.mastercola.com“ v súčasnom znení, nie je určená hlavne spotrebiteľom Únie, a to vzhľadom na neexistenciu odkazu na Úniu na tejto stránke, ako aj na jej koncipovanie prevažne v arabčine. Je to tak aj napriek jej prvkovi „.com“ zdôrazneného žalobkyňou, ako aj anglickej internetovej stránke s touto adresou:
<http://www.mastercola.com/companyprofile-en.htm>.
- 94 Táto poznámka však nezbujuje výňatky z tejto internetovej stránky relevantnosti. Tieto výňatky totiž môžu podložiť logickú dedukciu o pravdepodobnom obchodnom používaní prihlasovanej ochrannej známky v Únii na účely preukázania nebezpečenstva, že sa bude v Únii neoprávnene získavať prospech (pozri body 88 a 89 vyššie).
- 95 EUIPO teda v bode 32 svojho vyjadrenia k žalobe správne uznal, že dôkazy o konkrétnom používaní kdekoľvek na svete môžu poskytnúť informácie o spôsobe, akým sa môže prihlasovaná ochranná známka používať v Únii, takže také používanie mimo Únie môže umožniť určenie, či používanie prihlasovanej ochrannej známky môže neoprávnene využívať dobré meno skorších ochranných známk.
- 96 Všeobecný súd sa teda v zásade domnieva, že z prihlášky ochrannej známky Európskej únie možno logicky odvodiť, že jej majiteľ má v úmysle uvádzať svoje výrobky na trh v Európskej únii alebo tam poskytovať svoje služby.
- 97 V prejednávanej veci je teda logicky predvídateľné, že pokiaľ vedľajší účastník konania dosiahne zápis prihlasovanej ochrannej známky, zmení svoju internetovú stránku podľa pôvodného úmyslu uvádzať svoje výrobky na trh v Únii pod touto ochrannou známkou.
- 98 V tejto súvislosti treba poznamenať, že internetová stránka „www.mastercola.com“ nie je nemenná a možno ju zmeniť tak, že bude zameraná na spotrebiteľov v Únii, najmä pridaním obsahu v jednom alebo vo viacerých úradných jazykoch Únie.
- 99 Odvolací senát po druhé konštatoval, že samotná skutočnosť, že vedľajší účastník konania podal prihlášku ochrannej známky Európskej únie, neznamená, že tento vedľajší účastník konania zamýšľal propagovať svoje výrobky v Únii rovnakým spôsobom, ako v Sýrii a na Strednom východe.

- 100 Treba teda uviesť, že vedľajší účastník konania neuviedol, akým spôsobom chce propagovať svoje výrobky v Únii a v tejto súvislosti nepredložil žiadny dôkaz.
- 101 Ďalej pri neexistencii konkrétnych poznatkov o obchodných zámeroch vedľajšieho účastníka konania v Únii treba dospieť k záveru, že výňatky z internetovej stránky „www.mastercola.com“, ktoré predložila žalobkyňa a ktoré sa týkajú skutočného používania ochrannej známky prihlasovanej vedľajším účastníkom konania mimo Únie, môžu *prima facie* viesť k záveru o existencii budúceho nehypotetického nebezpečenstva neoprávneného prospechu v Únii.
- 102 Judikatúra totiž umožňuje dospieť k záveru o nebezpečenstve parazitovania na základe logických dedukcií vyplývajúcich z analýzy pravdepodobností, pokiaľ sa neobmedzujú len na jednoduché predpoklady, a zo zohľadnenia bežných praktík v predmetnom obchodnom odvetví, ako aj zo všetkých ostatných okolností danej veci (pozri body 67 a 68 vyššie).
- 103 V prejednávanej veci skutočnosť, že vedľajší účastník konania neposkytol žiadny konkrétny údaj týkajúci sa prípadných obchodných zámerov v Únii, ktoré by sa líšili od jeho obchodných zámerov týkajúcich sa tretích krajín, nie je irelevantná. Vzhľadom na to, že žalobkyňa preukázala skutočné používanie prihlasovanej ochrannej známky vedľajším účastníkom konania mimo Únie predložením výňatkov z internetovej stránky „www.mastercola.com“, treba uviesť, že z hľadiska dôkazného bremena by bolo pre vedľajšieho účastníka konania jednoduchšie preukázať odlišnosť jeho obchodných zámerov v Únii, než pre žalobkyňu preukázať podobnosť pravdepodobných obchodných zámerov vedľajšieho účastníka konania v Únii na základe jeho skutočných obchodných praktík mimo Únie. Vedľajší účastník konania však taký dôkaz nepredložil.
- 104 Treba teda dospieť k rovnakému záveru ako žalobkyňa, že skutočné používanie prihlasovanej ochrannej známky vedľajším účastníkom konania v konkrétnej podobe, ktorá bola zámerne zvolená mimo Únie, pokiaľ vedľajší účastník konania nepreukáže opak, čo sa v prejednávanej veci nestalo, môže viesť k logickej dedukcii, že existuje vážne nebezpečenstvo, že sa táto ochranná známka použije rovnakým spôsobom v Únii ako v tretích krajinách, a to o to viac, že vedľajší účastník konania výslovne žiadal o zápis prihlasovanej ochrannej známky na používanie v Únii.
- 105 Tento záver nespochybňuje ani tvrdenie EUIPO, podľa ktorého prvky vzhľadu, ktoré sa používajú mimo Únie, ale nie sú súčasťou prihlasovanej ochrannej známky (a to červená etiketa, na ktorej je bielym napísaný výraz „Mater Cola“, charakteristický tvar nádoby a červený uzáver), by sa nemohli používať v Únii. Ako poznamenal EUIPO, tieto prvky vzhľadu môžu zohrávať významnú úlohu pri schopnosti verejnosti vytvoriť si asociáciu medzi prihlasovanou ochrannou známkou a ochrannou známkou žalobkyne parazitujúcim spôsobom. Všeobecný súd však v rozsudku z 11. decembra 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062, body 64 a 74), konštatoval, že celková podobnosť kolidujúcich označení, ktorú treba zohľadniť na preskúmanie prípadného nebezpečenstva parazitovania, môže vyplývať aj z prvkov vizuálnej podobnosti spočívajúce nielen vo „vlnovke“ predlžujúcej ich jednotlivé počiatkové písmená „c“ a „m“ do zakrivenia v tvare podpisu, ale aj v ich spoločnom použití písma, ktoré je málo bežné v obchodnom styku v súčasnosti, a to písma spencer, ktoré príslušný spotrebiteľ vníma ako celok. Hoci prípadné používanie uvedených prvkov vzhľadu v Únii môže posilniť logickú dedukciu o nebezpečenstve parazitovania, nie je nevyhnutnou podmienkou takejto dedukcie. Okrem toho skutočnosť, že takéto prvky vzhľadu sa už používajú na internetovej stránke vedľajšieho účastníka konania v jej súčasnej podobe, môže podložiť logickú dedukciu, že by sa v budúcnosti mohli použiť na uvedenej stránke, pričom ich vzhľad bude zmenený s cieľom zamerať sa na spotrebiteľov Únie (pozri bod 98 vyššie).
- 106 Tvrdenie EUIPO, podľa ktorého žalobkyňa neposkytla žiadny údaj o počte spotrebiteľov Únie, ktorí navštívili internetovú stránku „www.mastercola.com“, je navyše irelevantné. Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 na jednej strane vyžaduje perspektívnu analýzu budúceho a nehypotetického nebezpečenstva parazitovania v Únii na základe v súčasnosti dostupných poznatkov, ale nie preukázanie existujúceho parazitovania v Únii. Majiteľ skoršej ochrannej známky nie je povinný

- preukázať existenciu skutočného a bezprostredného zásahu do svojej ochrannej známky, ako to potvrdzuje použitie podmieňovacieho spôsobu v znení uvedeného ustanovenia (pozri bod 67 vyššie). Na druhej strane, zatiaľ čo nebezpečenstvo oslabenia, t. j. nebezpečenstvo, že sa naruší rozlišovacia spôsobilosť skorších ochranných známok, predpokladá preukázanie zmeny v hospodárskom správaní priemerného spotrebiteľa tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná skoršia ochranná známka, po začatí používania neskoršej ochrannej známky (pozri rozsudok zo 14. novembra 2013, *Environmental Manufacturing/ÚHVT*, C-383/12 P, EU:C:2013:741, bod 34 a citovanú judikatúru), sa takýto dôkaz nevyžaduje pre nebezpečenstvo parazitovania, t. j. nebezpečenstvo, že sa neoprávnené využíva rozlišovacia spôsobilosť alebo dobré meno skorších ochranných známok. Nebezpečenstvo parazitovania sa posudzuje vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi výrobkov a služieb, na ktoré sa vzťahuje neskoršia ochranná známka, pretože je zakázané, aby majiteľ neskoršej ochrannej známky získaval prospech z používania tejto ochrannej známky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. novembra 2008, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, bod 36, a z 20. septembra 2017, *The Tea Board/EUIPO*, C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 92).
- 107 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolací senát nesprávne posúdil dôkazy týkajúce sa obchodného používania prihlasovanej ochrannej známky mimo Únie, najmä výňatky z internetovej stránky vedľajšieho účastníka konania „www.mastercola.com“ predložené žalobkyňou, pretože nezohľadnil logické dedukcie a analýzy pravdepodobnosti, ktoré môžu z týchto dôkazov vyplývať v súvislosti s nebezpečenstvom parazitovania v Únii. Odvolací senát týmto konaním porušil článok 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.
- 108 Je preto namieste vyhovieť prvému žalobnému dôvodu.
- 109 Navyše a ako *obiter dictum* treba uviesť, že s cieľom rozhodnúť v spore a zabrániť zrušeniam a následným vráteniam vecí, považuje Všeobecný súd s prihliadnutím na zásady riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnosti konania za vhodné, vyjadriť sa s prihliadnutím na spis a pripomienky účastníkov konania, ktoré boli získané na základe písomnej otázky a na pojednávaní, k posúdeniu odvolacieho senátu, že žalobkyňa neukázala ani konkrétne zobrazenie, ktoré by mohlo byť prenesené zo skorších ochranných známok Coca-Cola na predmetnú prihlášku v Únii alebo mimo Únie, a že predložené dôkazy neumožňovali jednoznačne určiť, čo znamená Coca-Cola.
- 110 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa článku 65 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 72 ods. 2 nariadenia 2017/1001) je Všeobecný súd povolaný posudzovať zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov EUIPO, pričom preskúmava uplatňovanie práva Únie, ktoré odvolacie senáty vykonávajú najmä vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, ktoré sú im predložené. Všeobecný súd tak v rámci uvedeného článku, tak ako ho vykladá Súdny dvor, môže vykonať úplné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov EUIPO na účely zistenia, či tieto senáty z právneho hľadiska správne posúdili skutkové okolnosti sporu, alebo či pri posúdení skutkových okolností, ktoré boli predložené týmto senátom, nedošlo k pochybeniu (rozsudok z 18. decembra 2008, *Les Éditions Albert René/ÚHVT*, C-16/06 P, EU:C:2008:739, body 38 a 39).
- 111 Vzhľadom na to, že Všeobecný súd je povolaný posudzovať zákonnosť rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, nemôže byť viazaný nesprávnym posúdením skutočností týmto senátom, keďže toto posúdenie je súčasťou záverov, ktorých zákonnosť je pred Všeobecným súdom spochybnená (rozsudok z 18. decembra 2008, *Les Éditions Albert René/ÚHVT*, C-16/06 P, EU:C:2008:739, bod 48).
- 112 Žalobkyňa v prejednávanej veci navrhovala zrušenie napadnutého rozhodnutia a svoj prvý žalobný dôvod založila na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009. Posúdenie existencie nebezpečenstva neoprávneného prospechu, konkrétne konštatovanie zobrazenia, ktoré by mohlo byť prenesené zo skorších ochranných známok na prihlasovanú ochrannú známku, je teda súčasťou záverov, ktorých zákonnosť je pred Všeobecným súdom spochybnovaná.

- 113 Pokiaľ ide o dôkazy týkajúce sa zobrazenia, ktoré by mohlo byť prenesené zo skorších ochranných známok na prihlasovanú ochrannú známku, sa žalobkyňa obmedzila na uvedenie „zjavného úmyslu [vedľajšieho účastníka konania] využívať jej dobré meno... a značné obchodné úsilie, ktoré vyvinula na vytvorenie imidžu ochrannej známky Coca-Cola“.
- 114 Zo spisu však vyplýva, že v bodoch 20 až 29 pripomienok predložených 23. februára 2011 námietkovému oddeleniu a prebratých do prílohy 1 písomného odôvodnenia odvolania z 25. januára 2012 predloženého odvolaciemu senátu sa žalobkyňa rozsiahlo zaoberala imidžom štyroch skorších ochranných známok Coca-Cola, ktorých dobré meno chcela takto preukázať. V bodoch 27 až 29 uvedených pripomienok citovala najmä výňatky z knihy a štúdie nezávislého inštitútu Superbrands (priložené v prílohe 4 resp. prílohe 5 týchto pripomienok), v ktorých sa najmä uvádzalo, že „Coca-Cola je najznámejšou ochrannou známkou na svete, s 94 % celosvetovou známosťou“, „Coca-Cola je známa svojimi novátorskými a významnými marketingovými kampaňami a známa svojimi symbolickými reklamami“, „hodnoty ochrannej známky Coca-Cola odolali zubu času a ich cieľom je sprostredkovať optimizmus, družnosť [alebo pospolitosť] a autentickosť[;] Coca-Cola nie je politikou, ale snaží sa spájať ľudí s vyhlídkou na lepšie časy a možnosti[;] tieto hodnoty robia Coca-Colu významnou a pritažlivou ako predtým tak aj dnes a podporujú lojalitu, náklonnosť a lásku, ktoré celé generácie pociťovali vo vzťahu k tejto ochrannej známke[;] povest' spoločnosti The Coca-Cola Company v súvislosti so silným marketingom zabezpečuje, že toto puto je teraz pevnejšie než kedykoľvek predtým“.
- 115 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry existuje medzi jednotlivými stupňami EUIPO, t. j. prieskumovým pracovníkom, námietkovým oddelením, oddelením pre správu ochranných známok a právne otázky a zrušovacími oddeleniami na jednej strane a odvolacími senátmi na druhej strane existuje funkčná kontinuita. Z tejto funkčnej kontinuity medzi jednotlivými oddeleniami EUIPO vyplýva, že v rámci nového preskúmania, ktoré sú odvolacie senáty povinné uskutočniť v súvislosti s rozhodnutiami prijatými útvarmi EUIPO rozhodujúcimi na prvom stupni, sú odvolacie senáty povinné založiť svoje rozhodnutie na všetkých skutkových a právnych okolnostiach, ktoré dotknutý účastník konania predložil buď v rámci konania v prvom stupni, alebo v odvolacom konaní. Preskúmanie odvolacími senátmi sa neobmedzuje na skúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ale prostredníctvom devolutívneho účinku odvolacieho konania v sebe zahŕňa nové posúdenie sporu v jeho celku, pričom odvolacie senáty sú povinné preskúmať pôvodný návrh nanovo v celom rozsahu a vziať do úvahy včas poskytnuté dôkazy [pozri rozsudok zo 6. novembra 2007, SAEME/ÚHVT – Racke (REVIAN's), T-407/05, EU:T:2007:329, body 49 až 51 a citovanú judikatúru]. Z článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 71 ods. 1 nariadenia 2017/1001) vyplýva, že účinkom podania odvolania je, že odvolací senát je povolaný pristúpiť k novému úplnému preskúmaniu tak právneho, ako aj skutkového základu námietok [rozsudky z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 57, a z 13. decembra 2016, Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol), T-548/15, neuvverejnený, EU:T:2016:720, bod 21].
- 116 Na základe zásady funkčnej kontinuity treba konštatovať, že odvolací senát bol povinný zohľadniť tvrdenia žalobkyne uvedené v jej pripomienkach z 23. februára 2011 predložených námietkovému oddeleniu (a priložených k písomnému odôvodneniu odvolania z 25. januára 2012), v súvislosti so zobrazením štyroch skorších ochranných známok Coca-Cola, ktoré mohlo byť prenesené na prihlasovanú ochrannú známku.
- 117 Odvolací senát teda v bode 30 napadnutého rozhodnutia nesprávne tvrdil, že žalobkyňa neukázala konkrétne zobrazenie, ktoré by mohlo byť prenesené zo štyroch skorších ochranných známok na prihlasovanú ochrannú známku. Odvolací senát tiež nesprávne dodal, že predložené dôkazy neumožňujú jednoznačne určiť, čo znamená Coca-Cola.

- 118 Hoci ďalej odvolací senát v bode 32 napadnutého rozhodnutia správne poznamenal, že je podľa článku 76 nariadenia č. 207/2009 viazaný argumentmi účastníkov konania, nesprávne sa domnieval, že žalobkyňa EUIPO nepredložila argumenty a dôkazy týkajúce sa zobrazenia, ktoré by mohlo byť prenesené zo skorších ochranných známkov na prihlasovanú ochrannú známku.
- 119 Na rozdiel od toho, čo odvolací senát uviedol v bodoch 30 až 33 napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že žalobkyňa EUIPO skutočne predložila argumenty a dôkazy týkajúce sa zobrazenia, ktoré by mohlo byť prenesené zo skorších ochranných známkov na prihlasovanú ochrannú známku, konkrétne výňatky zo štúdie inštitútu Superbrands citované v pripomienkach žalobkyne na podporu námietky.
- 120 Všeobecný súd pre úplnosť napokon zdôrazňuje, že tvrdenie odvolacieho senátu obsiahnuté v bode 31 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého žiadny z výrobkov zahrnutých do tried 29 a 30 nie je osviežujúcim nápojom, vo vzťahu ku ktorému majú skoršie ochranné známky dobré meno, nie je rozhodujúce.
- 121 Podľa judikatúry týkajúcej sa článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009 môžu niektoré známky nadobudnúť také dobré meno, že presahuje skupinu verejnosti dotknutú danými tovarmi alebo službami, pre ktoré boli tieto ochranné známky zapísané. V takom prípade je možné, že skupina verejnosti dotknutá tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná neskoršia ochranná známka, si zblíži kolidujúce ochranné známky, aj keby bola úplne odlišná od skupiny verejnosti dotknutej tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná skoršia ochranná známka (rozsudok z 27. novembra 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, body 51 a 52).
- 122 V prejednávanej veci napokon štúdia inštitútu Superbrands predložená žalobkyňou námietkovému oddeleniu a citovaná v bode 114 vyššie uvádza, že „vzhľadom na to, že Coca-Cola je naďalej na vrchole celosvetovej známosti ochrannej známky, je podnik spôsobilý použiť svoj vzťah so spotrebiteľmi na dosiahnutie vplyvu nad rámec trhu s nealkoholickými nápojmi“.
- 123 Vzhľadom na to, že prvému žalobnému dôvodu bolo v bode 108 vyššie vyhovieť, treba žalobe vyhovieť a napadnuté rozhodnutie teda zrušiť.

O trovách

- 124 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 125 Keďže EUIPO a vedľajší účastník konania nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené na jednej strane uložiť EUIPO povinnosť, aby okrem toho, že bude znášať svoje vlastné trovy konania, nahradil trovy konania vynaložené žalobkyňou v súlade s jej návrhmi, a na druhej strane rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.
- 126 Žalobkyňa okrem toho navyše navrhla uložiť EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila v námietkovom a odvolacom konaní. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na základe článku 190 ods. 2 rokovacieho poriadku sa náklady nevyhnutne vynaložené účastníkmi konania v súvislosti s konaním pred odvolacím senátom považujú za trovy konania, ktoré sa nahrádzajú. Nie je to však tak pri nákladoch vynaložených v súvislosti s konaním pred námietkovým oddelením. Preto sa návrhu žalobkyne, aby bola EUIPO, ktorý nemal vo veci úspech, uložená povinnosť nahradiť trovy správneho konania, môže vyhovieť, iba pokiaľ ide o nevyhnutné náklady vynaložené žalobkyňou v konaní pred odvolacím senátom [pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. októbra 2016, Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Zobrazenie štyroch prepletených písmen G), T-753/15, neuvverejnený, EU:T:2016:604, bod 56 a citovanú judikatúru].

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 2. decembra 2015 (vec R 1251/2015-4) sa zrušuje.**
- 2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila The Coca-Cola Company, vrátane trov vynaložených v konaní pred odvolacím senátom EUIPO.**
- 3. Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) znáša svoje vlastné trovy konania.**

Collins

Káčeva

Passer

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. decembra 2017.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Návrhy účastníkov konania	7
Právny stav	8
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009	8
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009	10
Pripomenutie judikatúry a úvodné poznámky	13
O zohľadnení používania kombinovanej ochrannej známky obsahujúcej prihlasovanú ochrannú známku	14
O zohľadnení používania prihlasovanej ochrannej známky mimo Európskej únie s prihliadnutím na zásadu teritoriality	15
O posúdení logických dedukcií, pokiaľ ide o nebezpečenstvo parazitovania v Únii	16
O trovách	21